

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
84/C 108/01	ECU.....	1
84/C 108/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
84/C 108/03	Ellevte ændring af listen over de organer og laboratorier, som er udpeget af tredjelande til at udfylde de attester, der skal ledsage enhver indførsel af vin til Fællesskabet (offentliggjort i henhold til artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2115/76 af 20. august 1976 om gennemførelsesbestemmelser for indførsel af vin, druesaft og druemost)	3
84/C 108/04	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983	3
	Domstolen	
84/C 108/05	Domstolens dom af 13. marts 1984 i sag 16/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München II): straffesag mod Karl Prantl (<i>Frie varebevægelser — traktatens artikler 30 og 36 og industriel og kommerciel ejendomsret — fælles markedsordning og indgreb fra medlemsstaternes side</i>)	4
84/C 108/06	Domstolens dom (første afdeling) af 15. marts 1984 i sag 310/81: Ente italiano di Servizio Sociale (EISS) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Bidrag fra Den europæiske Socialfond — erstatning for tab som følge af undladelse af at udbetale fastsat beløb</i>)	4
84/C 108/07	Domstolens dom (første afdeling) af 15. marts 1984 i sag 313/82 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Burgerlijk Rechtbank van Eerste Aanleg, Hasselt): NV Tiel Utrecht Schadeverzekering, Utrecht, mod Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, Bruxelles (<i>Færdselsulykke — udgifter til lægehjælp — refusion til forsikringsinstitutionen</i>)	5
84/C 108/08	Sag 71/84: Sag anlagt den 14. marts 1984 af Robert Surcouf mod Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	5
84/C 108/09	Sag 72/84: Sag anlagt den 14. marts 1984 af Jean Vidou mod Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 108/10	Sag 74/84: Sag anlagt den 19. marts 1984 af Hoesch Werke Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	6
84/C 108/11	Sag 77/84: Sag anlagt den 21. marts 1984 af Thyssen Stahl Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	6
84/C 108/12	Sag 78/84: Sag anlagt den 21. marts 1984 af Krupp Stahl AG mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	7

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

18. april 1984

(84/C 108/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	45,5922	US-dollars	0,843949
Belgiske og luxembourgske francs fin.	46,6071	Schweizerfrancs	1,84909
Tyske mark	2,23182	Spanske pesetas	126,297
Nederlandske gylde	2,51961	Svenske kroner	6,61909
Pund sterling	0,594665	Norske kroner	6,40304
Danske kroner	8,21162	Canadiske dollars	1,07966
Franske francs	6,86763	Portugisiske escudos	113,427
Italienske lire	1379,22	Østrigske schilling	15,6975
Irske pund	0,728799	Finske mark	4,76156
Græske drakmer	88,4374	Yen	189,678
		Australske dollars	0,914949
		Newzealandske dollars	1,27968

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for regningsenheden over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(Fastsat den 17. april 1984 i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79)

(84/C 108/02)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Bastia	ingen noteringer	Bordeaux	2,420
Béziers	ingen noteringer	Nantes	ingen noteringer
Montpellier	2,554	Bari	2,013
Narbonne	2,554	Cagliari	ingen noteringer
Nîmes	ingen noteringer	Chieti	2,013
Perpignan	ingen noteringer	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,274
Asti	2,431	Trapani (Alcamo)	2,013
Firenze	2,163	Treviso	2,424
Lecce	ingen noteringer	Athen	ingen noteringer
Pescara	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Reggio Emilia	2,349	Patras	ingen noteringer (*)
Treviso	2,312	Repræsentativ pris	2,148
Verona (for de lokale vine)	2,386		
Heraklion	ingen noteringer		
Patras	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,441		<hr/> ECU/hl <hr/>
R II		A II	
Bastia	ingen noteringer	Rheinpfalz (Oberhaardt)	ingen noteringer
Brignoles	ingen noteringer	Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer
Bari	2,312	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (*)
Barletta	ingen noteringer	Repræsentativ pris	—
Cagliari	ingen noteringer		
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Heraklion	ingen noteringer	A III	
Patras	ingen noteringer	Mosel-Rheingau	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,312	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (*)
	<hr/> ECU/hl <hr/>	Repræsentativ pris	—
R III			
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer		

(*) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

Ellevte ændring af listen over de organer og laboratorier, som er udpeget af tredjelandene til at udfylde de attester, der skal ledsage enhver indførsel af vin til Fællesskabet (offentliggjort i henhold til artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2115/76 af 20. august 1976 om gennemførelsesbestemmelser for indførsel af vin, druesaft og druemost)

(84/C 108/03)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 1 af 1. januar 1981; første ændring: EFT nr. C 30 af 11. februar 1981; anden ændring: EFT nr. C 7 af 13. januar 1982; tredje ændring: EFT nr. C 46 af 20. februar 1982; fjerde ændring: EFT nr. C 122 af 13. maj 1982; femte ændring: EFT nr. C 233 af 7. september 1982; sjette ændring: EFT nr. C 343 af 31. december 1982; syvende ændring: EFT nr. C 23 af 28. januar 1983; ottende ændring: EFT nr. C 148 af 7. juni 1983; niende ændring: EFT nr. C 313 af 18. november 1983; tiende ændring: EFT nr. C 40 af 15. februar 1984)

Side 15: Efter Den tjekkoslovakiske socialistiske Republik tilføjes følgende angivelser:

Pays Länder Paese Landen Country Land Χώρα	Organismes Amtliche Stellen Organismi Instanties Agencies Organ Οργανισμός	Laboratoires Laboratorien Laboratori Laboratoria Laboratories Laboratorium Εργαστήρια
Unionen af socialistiske sovjetrepublikker	Arbitragelaboratorium der Moskauer Zweigstelle NIIW & W »Magaratsch« Ul. Rjabinovaja, 53 Moskau (UdSSR)	Arbitragelaboratorium der Moskauer Zweigstelle NIIW & W »Magaratsch« Ul. Rjabinovaja, 53 Moskau (UdSSR)

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983

(84/C 108/04)

I henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan ⁽¹⁾ har Kommissionen besluttet, at den importordning, der anvendes i Italien over for Den kinesiske Folkerepublik, ændres som følger med virkning fra 17. april 1984:

— undtagelsesvis åbning, for 1984, af et kontingent for indførsel af 10 000 natkjoler til kvinder, af hør, håndbroderede (tekstilkategori ex 30 A (Nimexe-nummer 61.04 ex 18)).

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 8. 12. 1983, s. 6.

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 13. marts 1984

i sag 16/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München II): straffesag mod Karl Prantl ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — traktatens artikler 30 og 36 og industriel og kommerciel ejendomsret — fælles markedsordning og indgreb fra medlemsstaternes side)

(84/C 108/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 16/83 angående en anmodning, som Landgericht München II (10. afdeling for straffesager) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Karl Prantl for overtrædelse af »Weingesetz« (vinloven) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af traktatens artikler 30 og 36 har Domstolen, sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene T. Koopmans og Y. Galmot, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco, O. Due og U. Everling, generaladvokat Sir Gordon Slynn og justitssekretær P. Heim, den 13. marts 1984 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at der foreligger en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion, såfremt en medlemsstat på indførsel af vine med oprindelse i en anden medlemsstat anvender nationale regler, hvorefter det forbeholdes visse indenlandske producenter at anvende en bestemt flaskeform, for så vidt benyttelsen af denne eller en tilsvarende flaskeform sker i overensstemmelse med en loyal og traditionsbestemt praksis i oprindelsesstaten.*
2. *Traktatens artikel 36 skal fortolkes således, at foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner, der følger af nationale regler om, at det forbeholdes visse indenlandske producenter og forhandlere at anvende en bestemt form for vinflasker, ikke kan begrundes i hensynet til den offentlige orden, uanset om der til reglerne er knyttet*

en strafferetlig sanktion; foranstaltningerne kan heller ikke støttes på hensynet til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret med den begrundelse, at flasken traditionelt anvendes af de indenlandske producenter, når identiske eller tilsvarende flasker benyttes i en anden medlemsstat på grundlag af en loyal og traditionsbestemt praksis ved salg af vin med oprindelse i denne stat.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 15. marts 1984

i sag 310/81: Ente italiano di Servizio Sociale (EISS) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Bidrag fra Den europæiske Socialfond — erstatning for tab som følge af undladelse af at udbetale fastsat beløb)

(84/C 108/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 310/81: Ente italiano di Servizio Sociale (EISS) (advokat: Nicola Catalano) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Armando Toledano Laredo) angående en påstand om, at Kommissionen har undladt at handle og skal pålægges at betale sagsøgeren erstatning samt renter, fordi den ikke fuldt ud har stillet et beløb på 371 649 981 lire til rådighed for sagsøgeren, har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne A. O'Keefe og G. Bosco, generaladvokat G. F. Mancini og justitssekretær P. Heim, den 15. marts 1984 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Det pålægges sagsøgeren at afholde sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 7 af 13. 1. 1982.

⁽¹⁾ EFT nr. C 49 af 19. 2. 1983.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 15. marts 1984

i sag 313/82 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Burgerlijk Rechtbank van Eerste Aanleg, Hasselt):
 NV Tiel Utrecht Schadeverzekering, Utrecht,
 mod Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, Bru-
 xelles ⁽¹⁾)

(Færdssulykke — udgifter til lægehjælp — refusion
 til forsikringsinstitutionen)

(84/C 108/07)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil
 blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 313/82, angående en anmodning, som Burger-
 lijk Rechtbank van Eerste Aanleg, Hasselt, i medfør
 af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domsto-
 len for i den for nævnte ret verserende sag NV Tiel
 Utrecht Schadeverzekering mod Gemeenschappelijk
 Motorwaarborgfonds at opnå en præjudiciel afgørelse
 vedrørende fortolkningen af artikel 93 i forordning
 (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 (EFT specialud-
 gave 1971 II, s. 366) om anvendelsen af de sociale
 sikringsordninger på arbejdstagere og deres familie-
 medlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, har
 Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelings-
 formanden T. Koopmans og dommerne A. O'Keefe
 og G. Bosco, generaladvokat P. VerLoren van
 Themaat og justitssekretær P. Heim, den 15. marts
 1984 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*Udtrykket »institution«, som bl.a. omhandles i artikel 4,
 stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71, betyder for hver
 medlemsstat den institution eller den myndighed, som
 det påhviler at anvende hele eller en del af en medlems-
 stats lovgivning vedrørende de i forordningen nævnte
 sociale sikringsgrene eller sikringsordninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 9 af 13. 1. 1983.

somhed i 35510 Miniac-Morvan (Frankrig), ved
 advokat Bertrand Favreau, Bordeaux, og med valgt
 adresse hos advokat Guy Harles, rue Philippe II 34,
 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det europæiske økonomiske Fællesskab ved dets ansvarlige organer kendes pligtigt at betale sagsø-
 geren 70 541 ffr. (syvtitusinde femhundrede firtien
 franske francs).
- Fællesskabet tilpligtes at afholde sagens omkost-
 ninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved nærværende sagsanlæg i medfør af EØF-trakta-
 tens artikel 215, stk. 2, søges der erstatning for den
 skade, som er forvoldt sagsøgeren i forbindelse med
 hans virksomhed som svineavler på grund af de for-
 styrrelser i valutakurserne, der er en følge af de »mo-
 netære udligningsbeløb« (MUB). Fællesskabets insti-
 tutioner har åbenbart og alvorligt overskredet de
 grænser, der må overholdes ved udøvelsen af deres
 hverv. Den-ansvarspådragende adfærd består nærmere
 i, at institutionerne opretholder MUB. MUB blev ind-
 ført for at sikre markedets enhed ved at opretholde
 det fælles prisniveau, der truedes af valutakursernes
 udsving (jfr. forordning (EØF) nr. 974/71 ⁽¹⁾). Imid-
 lertid har MUB i de senere år medført forstyrrelser i
 samhandelen til skade for de franske producenter.
 Endvidere har Fællesskabets institutioner klart over-
 skredet de beføjelser, som de har i henhold til forord-
 ningerne (EØF) nr. 974/71 og (EØF) nr. 2759/75 ⁽²⁾,
 ved at opretholde MUB for svinekød, beregnet ud fra
 en teoretisk pris på grundlag af basisprisen, uden at
 der foreligger nogen interventionspris.

⁽¹⁾ EFT 1971 specialudgave I, s. 231.

⁽²⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975.

**Sag anlagt den 14. marts 1984 af Robert Surcouf mod
 Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommis-
 sionen for De europæiske Fællesskaber**

(Sag 71/84)

(84/C 108/08)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den
 14. marts 1984 anlagt sag mod Rådet for De europæi-
 ske Fællesskaber og Kommissionen for De europæi-
 ske Fællesskaber af Robert Surcouf, der udøver virk-

**Sag anlagt den 14. marts 1984 af Jean Vidou mod
 Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommis-
 sionen for De europæiske Fællesskaber**

(Sag 72/84)

(84/C 108/09)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den
 14. marts 1984 anlagt sag mod Rådet for De europæi-
 ske Fællesskaber og Kommissionen for De europæi-
 ske Fællesskaber af Jean Vidou, der udøver virk-

somhed i 35510 Castelnau-Magnoac (Frankrig), ved advokat Bertrand Favreau, Bordeaux, og med valgt adresse hos advokat Guy Harles, rue Philippe II 34, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det europæiske økonomiske Fællesskab ved dets ansvarlige organer kendes pligtigt at betale sagsøgeren 74 136 ffr. (syvtifiretusinde ethundrede trettiseks franske francs);
- Fællesskabet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og de væsentligste argumenter er de samme som i sag 71/84.

Sag anlagt den 19. marts 1984 af Hoesch Werke Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 74/84)

(84/C 108/10)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. marts 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Hoesch Werke Aktiengesellschaft, Dortmund, ved advokatfirmaet Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, Heumarkt 14, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 2, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens individuelle beslutning K(84) 177 af 7. februar 1984 — tilstillet sagsøgeren den 13. februar 1984 — vedrørende gennemførelse af efterprøvelser i sagsøgerens virksomhed og forskellige andre denne tilknyttede virksomheder med henblik på forbudt praksis ved beregning af priser for stålprodukter, jf. EKSF-traktatens bilag I.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Fremlæggelse af revisionsberetningen, der ifølge sit væsen og sit formål er et strengt fortroligt dokument, som danner grundlag for revisors rådgivende virksomhed over for ledelsen, er ikke forenelig med beskyttelsen af revisors forretnings-

hemmeligheder («Wirtschaftsprüferprivileg»). I betragtning af, at Kommissionen har haft adgang til virksomhedens væsentligste forretningsbilag, er fremlæggelsen af revisionsberetningen heller ikke »nødvendig«, jf. EKSF-traktatens artikel 47, og samtidig i strid med proportionalitetsprincippet.

- Ifølge sagsøgerens opfattelse kan det generelt heller ikke tillades, at privatpersoner deltager i efterprøvelsesproceduren, for så vidt disse derved udfører øvrighedsmyndighedsbeføjelser. En sådan deltagelse af privatpersoner ville ikke yde tilstrækkelig beskyttelse af sagsøgerens drifts- og forretningshemmeligheder, navnlig da der i den foreliggende sag er tale om ansatte fra et revisions- og forvaltningsfirma i et tredjeland, som ikke blot arbejder for Kommissionen, men også som revisor og rådgiver for sagsøgerens konkurrenter.

Sag anlagt den 21. marts 1984 af Thyssen Stahl Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 77/84)

(84/C 108/11)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. marts 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Thyssen Stahl Aktiengesellschaft, Duisburg, ved advokatfirmaet Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, Heumarkt 14, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 2, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 14 B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984, s. 1) annulleres, for så vidt tildelingen af tillægskvoter er gjort afhængig af kriterier, som ikke gør det muligt at tage hensyn til en før den 1. januar 1980 gennemført reduktion af produktionskapaciteten.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 58, stk. 2, og af Kommissionens forpligtelse til at respektere principperne efter traktatens artikler 2, 3 og 4, navnlig forbudet mod forskelsbehandling; magtfordrejning.

- Ifølge sin ordlyd tager særordningen efter artikel 14 B ikke hensyn til formålet, nemlig at fremme og belønne en rettidig gennemførelse af omstrukturingsforanstaltningerne i henhold til EKSF-traktaten. Sagsøgeren udsættes for forskelsbehandling som følge af det vilkårlige valg af datoen 1. januar 1980 som udgangspunkt for den periode, som kan tages i betragtning. Samtidig sker der en begunstiggelse af virksomheder, som modtager betydelig støtte, og som i en årrække ved hjælp af retsstridig vedligeholdelsesstøtte har udsendt den af saglige hensyn påbudte kapacitetsreduktion.
- Det er ugrundet at gøre tildelingen af tillægskvoter betinget af den af Kommissionen inden for rammerne af den i støttebeslutninger foreskrevne kapacitetsreduktion, da der ikke for sagsøgeren foreligger et krav fra sagsøgte om kapacitetsreduktion for virksomheden inden for rammerne af hidtil udstedte beslutninger vedrørende støtte. Selv om der konkret var stillet krav om en sådan kapacitetsreduktion, ville det være uforeneligt med fællesskabsretten, da de betragtninger, der ligger til grund for de fællesskabsretlige støtteordninger, ikke uden videre kan overføres på kvotasyttemet efter EKSF-traktatens artikel 58.

Sag anlagt den 21. marts 1984 af Krupp Stahl AG mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 78/84)

(84/C 108/12)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. marts 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Krupp Stahl AG, Bochum, ved advokatfirmaet Dr. Karl Pfeiffer, professor Dr. Kurt H. Biedenkopf, Dr. Peter Ossenbach, Friedrich-Schmidt-Straße 72, D-5000 Köln 41, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jean-Claude Wolter, 2, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 14 B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984) annulleres, for så vidt
 - a) der kun kan tildeles tillægskvoter, hvis en virksomhed efter 1. januar 1980 har gennemført mindst 85 % af den indstilling af driften, som er fastsat i dens omstrukturingsplan, og
 - b) der for tildeling af tillægskvoter yderligere stilles krav om, at de reduktioner, som Kommissionen har krævet i sine beslutninger vedrørende støtte, er gennemført med mindst 85 %.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Det første kriterium efter artikel 14 B i beslutning nr. 234/84/EKSF — gennemførelse efter 1. januar 1980 af 85 % af den reduktion af produktionskapaciteten, som er fastsat i omstrukturingsplanen — er udtryk for magtfordrejning og uforenelig med EKSF-traktaten, for så vidt der ikke tages hensyn til den indstilling af driften, som fandt sted inden 1. januar 1980, idet det ville være sagligt korrekt at lade tidspunktet for Kommissionens første opfordring til virksomheden om at nedsætte kapaciteten danne udgangspunkt for indstillingen af driften inden for rammerne af kvotasyttemet.
- Det andet kriterium efter artikel 14 B — gennemførelse af 85 % af den af Kommissionen i beslutningerne af 29. juni 1983 krævede reduktion af kapaciteten — synes alt i alt at være udtryk for magtfordrejning og uforenelig med EKSF-traktaten. Henvielsen til beslutningerne vedrørende støtte, som tjener helt andre formål og derfor er underkastet helt andre regler, samt deres inddragelse i kvotasyttemet fører nødvendigvis til forskelsbehandling, idet en del af virksomhederne overhovedet ikke rammes af denne ordning og derfor uden videre kan gøre krav på tillægskvoter efter artikel 14 B, mens andre virksomheder, der opfylder tilsvarende forudsætninger, ikke kan få tildelt tillægskvoter, blot fordi de ifølge beslutningerne vedrørende støtte af 29. juni 1983 i forbindelse med den ifølge artikel 2, stk. 2, foreskrevne opstilling forpligtes til yderligere indstilling af driften. Virksomhederne forfordes således endog i dobbelt forstand, nemlig dels som følge af den uensartet fordelte pligt til at indstille driften, dels som følge af den heraf umiddelbart følgende udelukkelse fra tillægskvoter i henhold til artikel 14 B i beslutning nr. 234/84/EKSF. Artikel 14 B i beslutning nr. 234/84/EKSF bør derfor annulleres i det i påstand nr. 1 anførte omfang.

INDUSTRIENS KONKURRENCEDYGTIGHED I FÆLLESSKABET

Der har i den senere tid bredt sig en frygt for, at Det europæiske Fællesskab er ved at miste sin »konkurrenceevne« i forhold til tredjelande. Man kan pege på tilbagegangen for EF's traditionelle industrier, den iøjnefaldende langsomme udvikling og kommercielle anvendelse af ny teknologi samt den trussel, som nye konkurrenter udgør for EF's andel af verdens eksportmarkeder.

Denne rapport, som oprindeligt blev udarbejdet af EF-Kommissionen til Europa-Parlamentet, tager sigte på at sammenfatte de kendsgerninger, som er nødvendige for en statistisk vurdering af EF's konkurrenceposition. Den søger at identificere de økonomiske faktorer, som er afgørende for, hvor konkurrencedygtig en industri er, at analysere Fællesskabets præstation på disse områder og at sammenligne den med andre landes, især vore største konkurrenter — USA og Japan.

De undersøgte faktorer omfatter det internationale handelsmønster, lønomkostninger, produktivitet, industriel investering, teknologi og innovation, menneskelige ressourcer samt selskabsstruktur og -finansiering. Af denne detaljerede analyse kan drages den samlede konklusion, at Fællesskabet faktisk ikke klarede sig så dårligt i 70'erne, men at betydelige justeringer vil blive nødvendige for at fastholde konkurrenceevnen i de kommende år, specielt med hensyn til ny teknologi, hvor det står klart, at Fællesskabet allerede er kommet bagud i forhold til de største konkurrenter.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk.

Den græske udgave er endnu ikke tilgængelig.

ISBN 92-825-3321-2

Katalognummer: CB-36-82-297-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 9,89 bfr. 450 dkr. 82

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

